

DVA

KATE

Kate Brooksová tuho spala, zababušená do vlnených diek, s legínami a tričkom z posilňovne oblečenými pod pyžamom z kolekcie Taylor Swiftovej a s dvoma pármí hrubých bielych podkolienok. Akokoľvek sa naťahovala so starými radiátormi vo svojom byte, nedokázala ich presvedčiť, aby hriali. Ateliérový byt inzerovali na prenájom ako „*Exkluzívny obytný priestor s funkčným ústredným kúrením*“. Dva radiátory na opačných koncoch miestnosti sa teoreticky dali chápať ako funkčné ústredné kúrenie. Kate sa teda musela každý večer pred tým, ako si ľahla, naobliekať. A keď poriadne udrela zima, nevedela, čo má robiť.

Z mobilu sa jej ozval alarm – elektronický zvonec, ktorý sa s každou sekundou zosilňoval. Katina ruka sa vynorila z postele, švihla smerom k nočnému stolíku. Dvakrát prešla prstom po obrazovke, aby zvuk vypala. Svižne stiahla ruku späť pod paplón a v polospánku sa obrátila na druhý bok.

Telefón znovu zadرنčal.

Tentoraz sa prinútila otvoriť oči. Zvuk z mobilu vôbec nepripomínal nastavený budík. Uvedomila si, že jej volá šéf – Theodore Levy. A nielen to, ale prvý raz mu zložila.

„Zdravím, pán Levy,“ ozvala sa zachrípnuto.

„Oblečte sa. Potrebujem, aby ste dobehli do kancelárie, vzali odtiaľ jeden dokument a potom sa so mnou stretli na prvom okrsku v Tribecce,“ povedal Levy.

„Samozrejme. Čo vám mám priniesť?“

„Scott je práve teraz v práci a rieši nejaké línie pre obhajobu, ale potrebujem ho tu. Vy pripravíte zmluvu o zastupovaní s Alexandrou Avelinovou. Doneste mi ju sem. Do štyridsiatich piatich minút nech je tu. Neopovážte sa meškať.“

A s tým zložil.

Kate odhodila prikrývky a vyliezla z postele. Taký bol život čerstvo promovanej právničky. V tejto brandži si odrábala prvý polrok, na licenci jej ledva uschol atrament. Scott, ďalší koncipient vo firme, už bol na mieste, a dôvod, pre ktorý nemohol vyzdvihnúť to, čo Levy potreboval, práve on, bol Kate ukradnutý. Levy štekal rozkazy, ľudia ich plnili. Bez ohľadu na to, že niečo sa dalo urobiť aj jednoduchšie alebo rýchlejšie. Kým všetci lietali ako s nasoleným zadkom, Levy bol spokojný.

Pozrela na hodinky. Bude potrebovať taxík. Do firmy mala z bytu dvadsať minút. Skúsila si tipnúť, koľko jej potrvá cesta z firmy na prvý okrsok, a usúdila, že to bude pravdepodobne ďalších dvadsať minút.

Nemá sa kedy ani osprchovať.

Strhla zo seba pyžamo aj legíny a tričko z posilňovne, obliekla si blúzku a biznisový kostým. Sukňa bola pokrčená, ale na to sa mohla vykašľať. Keď si natahovala pančuchy, na pravom lýtku sa jej pustilo očko. Posledné pančuchy. Zahrešila a šla si hľadať topánky. Udrela si hlavu o oblúkový vchod, ktorý delil posteľ od malého priestoru, do ktorého nejako napratala gauč a knižnicu – ten priestor sa totiž tváril ako obývačka. Rozsekla si čelo, štípalo to a ostro sykla.

„Doriti,“ zamrmala.

Pri dverách bytu ležali adidas. Obula si ich, vzala si kabát, kabelku a vyrazila.

O dvadsať minút vystúpila z taxíka na Wall Street, požiadala šoféra, aby na ňu počkal, a rozbehla sa ku vstupu do svojej budovy. Kartou si otvorila vchod, dobehla k zasklenej recepcii, kde za stolom sedel ochranár. Výťah cinkol. Dvere sa začali otvárať a Kate urobila krok, pripravená nastúpiť. Z výťahu vyklusol Scott s fasciklom pod pazuchou. Narazil do nej, plecom o plece, až sa Kate zvrtila.

„Prepáčte, Kate. Musím letieť. Levyho sekretárka stále tlačí tú zmluvu o zastupovaní. Nemal som ju kedy vziať a Levy ma chce mať okamžite na okrsku.“

„Počkajte na mňa, ja sa zdržím len dve minúty a vonku ma čaká taxík,“ povedala.

Scott prikývol, obrátil sa a rozbehol sa k východu.

Kate stlačila gombík dvadsiateho piateho poschodia dvadsaťpäťkrát a každé stlačenie počas stúpania výťahu nahlas odpočítala. Levyho

sekretárka Maureen chvatne vyťahovala stránky z tlačiarne. Vložila ich do fascikla a podala Kate.

„To je tá zmluva?“

Maureen prikývla. Stránky boli po tlači ešte teplé.

Prečo na ne nemohol počkať Scott a rovno ich vziať so sebou?

Na také otázky už dávno prestala hľadať odpovede. Vo svete veľkej právnickej firmy sa nik nezamyslel nad tým, či vyslať do akcie dvadsať právnikov a päťdesiat úradníkov, ak tým získal sekundový náskok pred protistranou. Poslali ju po zmluvu, pretože ju po ňu mohli poslať. Kate sa vrátila do výťahu, zvolila prízemie a potom prostredníkom došla do gombíka, ktorým sa zrýchlene zatvárali dvere. *Makaj, makaj, makaj*, mumlala si pod nos, kým sa dvere zasúvali dohromady.

Keď sa potom dvere otvorili na prízemí, Kate sa z nich vyrútila. Ochrankár sa postavil a vlastnou kartou odomkol dvere. Chytil do ruky kľučku a otvoril jej ich.

„Ďakujem,“ povedala Kate bez dychu a vybehla do zimy.

A zastala ako prikovaná.

Jej taxík bol preč.

Scott.

Hovädo.

Zúrivo sa obzerala po ulici. Ani stopy po taxíkoch. Otvorila si na mobile aplikáciu Uber. Jej otec Uber neuznával a veľakrát ju dôrazne vystríhal, aby ho nepoužívala. Aplikácia hlásila, že o dva bloky ďalej je voľný vodič.

Auto dofrčalo o pár sekúnd a Kate sa vrhla na zadné sedadlo. Bol to ford s modrou metalízou, staré auto s interiérom páchnucim psinou. Vnútri bolo tma a nedovidela dobre na vodiča, ale rozoznala, že je to chudý blondín s potetovanými ramenami.

Scott je fakt strašné hovädo.

Scott dostal prácu štyri mesiace po Kate. Firma Levy, Bernard a Groff poskytovala kompletne právne služby. To znamenalo, že vedela skryť vaše milióny, aby ste nezaplatili ani cent na daniach, oškľbať vášho ex na rozvodovom vyrovnaní, žalovať každého, kto vás nasral, a to z akéhokoľvek dôvodu, a ak by už naozaj došlo na lámanie chleba, tak v najhoršom mali Theodora Levyho – šampióna v súdnych sporoch a trestného právnika. Kate si pohadzovali po pár oddeleniach, až sa napokon usadila na

trestnom. Na tú robotu mala nadanie. A bolo to vidieť. Levy mal v tíme tucet právnikov, ale na vlastných prípadoch rád spolupracoval s novými, aby sa skúsenejší právnici mohli sústrediť na zarábanie pre firmu.

Kate si povšimla, že Levy má najradšej spoluprácu s mladými právnikami.

Scott dorazil na trestné pred mesiacom a okamžite si so šéfom sadli. Bol to Levyho protežant. Kate to bolo jasné. Ona s Levym absolvovala iba jeden obed, a to bola na oddelení o dva mesiace dlhšie ako Scott. Ten za štyri mesiace od svojho nástupu obedoval so šéfom už štyrikrát. Kým Levy bol nízky a pripomínal žabiaka, Scott bol vysoký, chudý a s takými ostrými lícnymi kosťami, že by sa na nich dalo filetovať. Jeho vycivenej tvári kraľovali tmavomodré oči, ktoré z nejakého dôvodu stále žiarili, akoby za každou očnou guľou svietila malá žiarovôčka.

Teraz obral Kate o taxík a ona si povedala, že len čo budú chvíľu osamote, dá mu to vyžrať.

Vodič mlčal a onedlho vystúpila z auta a zamierila do budovy okrsku.

Vnútri bol hotový cirkus.

Dav právnikov z najlepších manhattanských firiem, a všetci čakali.

Všimla si Levyho a Scotta, usadených na hliníkovej lavici vzaďu v miestnosti, zabratých do rozhovoru. Aby sa k nim dostala, musela sa v malom priestore čakárne pretisnúť pomedzi dobrú desiatku ďalších právnikov. Niektorých spoznala z telky. Niektorých spoznala z ich vlastných reklám alebo z fotiek v odbornom časopise Americkej advokátskej komory. Toto boli právnici, ktorých na akciách komory vždy fotografovali. Nebol medzi nimi nikto mladší ako štyridsať rokov. Všetci do jedného boli bieli. Bohatí. Muži.

Všetci do jedného ju ignorovali.

„Pardon,“ povedala Kate, keď sa pretláčala cez dav. Niektorí boli zahĺbení do skupinových rozhovorov. O golfe. Všetci bohatí bieli právnici milovali golf. Ostatní sa hádali a niekoľko mužov sa venovalo telefónom. Ani jeden s ňou nenadviazal očný kontakt. Hlavu držala sklonenú, posúvala sa dopredu a zdvorilo, miernym tónom mrmlala „pardon“. V strede davu, kde sa už plecيا obtierali o plecيا, sa na jej krížoch ocitli dlane a jemne sa posúvali, a keď sa pohla, tie dlane zmizli a ona pocítila inú dlaň na zadku, potom pocítila, ako jej prsty stisli najskôr stehno, potom zadok.